

Vakantieweek 2025

Woensdag 2 juli

Na de hete dag van gisteren is het de afgelopen nacht lekker afgekoeld en voelt buitenzitten met een bakje koffie of thee en ontbijtkoek als hemel op aarde. De groep maakt zienderogen geen haast om weer naar binnen te gaan voor het ontbijt. Maar voorafgaand aan het ontbijt heeft Jeannette haar opening waar ze haar bewondering uitspreekt over het taalgebruik van de reeds 80-jarige Herman van Veen. In een tv-programma bleek elke keer weer hoe Herman de wereldproblematiek kritisch maar op positieve manier benaderde. Alles zonder de schuld aan iemand of iets toe te schrijven. Wat zou de wereld er anders uitzien zonder wijze mensen als Herman.

Na het ontbijt wordt het hoog tijd om weer tot rust te komen en daar speelt de leiding uitstekend op in door de groep mee te nemen met een pilates-oefening van ca. 20 minuten die we allemaal op de stoel kunnen doen. De rustgevende stem van de dame die ons via de beamer toespreekt heeft effect en we raken volledig in trance en volgen haar oefeningen stipt op. Enkele malen wordt gevraagd de ogen dicht te doen hetgeen zeer goed bevalt bij diverse deelnemers die dit item direct in hun voordeel weten uit te buiten. Aan het einde van de oefening zijn we allemaal klaar voor de koffie met koek en draaien we wat Amsterdamse meezingers. Een kleine groep drinkt de koffie buiten onder de bomen, waar het gaandeweg toch steeds warmer wordt. Ook worden kleurplaten die we gisteren hebben gemaakt, door diverse mensen nog afgemaakt of geperfectioneerd en worden enkele spellen gespeeld van het spellenparcours. De gang zit er, door het warme weer, niet echt in en dat is prima. Om 12 uur staat de lunch klaar, met een groentige kippensoep voor het broodnodig zout.

Vanmiddag staat Hotel de Wereld in Wageningen op het programma. We worden ontvangen in de conferentiezaal, de zaal waar op 5 mei de onderhandelingen plaats vonden over de capitulatie van het Duitse leger. De dag daarna werd in de zaal eraanstaand daadwerkelijk de handtekening

gezet. Het hotel is na vele omzwervingen weer zoveel mogelijk de oude staat gebracht met prachtige houtpartijen van de bar en glas in lood boven de ramen. Het ademt een andere tijd uit en is heel bijzonder om op zo'n historische plaats te staan. We krijgen koffie met (uiteeraard) gebak en genieten van de ambiance. Helaas is het buiten te heet om de winkelstraat van Wageningen te bezoeken, een ware föhn waait door de straten: 35 graden wordt gezegd, blij dat ons vervoer airco heeft...

Op ons eigen hotel aangekomen lijkt het weer al iets tot bedaren te komen, het begint een beetje te waaien en er zijn zowaar wat wolken aan de lucht te herkennen. Het voelt al een stuk aangenamer als we na ons diner, wat weer heerlijk was, direct doorschuiven aan een wat vervroegd avondprogramma. Fanfare Misicamare uit Ede komt ons vanavond trakteren op een heus concert. Na wat afwegingen gaan we buiten van start met de hoop dat we het droog houden onder de dreigende, steeds donker wordende lucht. Tot en met de pauze gaat het goed en de fanfare weet ons met klassiekers als Sophietje, Het kleine café aan de Haven en andere meezingers goed in de stemming te brengen. Na een korte

pauze voor het noodzakelijke vocht worden de instrumenten weer opgepakt en start de fanfare met de gezellige dirigent weer met een mooi muziekstuk. Bij de meezinger Opzij, opzij, opzij, gaat het mis. Dikke druppels vallen recht uit de hemel en hun aantal lijkt zich elke 10

seconden te verdubbelen. Halsoverkop proppen het orkest en onze rollators zich door de deur die plots twee keer zo smal lijkt te zijn. Gelukkig valt de shade mee en is de bas niet volgelopen met water. De stoelen worden binnen weer snel op de plek gezet, en ook de toeschouwers weten hun plek weer te vinden. De temperatuur stijgt binnen weer gestaag, maar het applaus is niet van de lucht als het laatste akkoord is gespeeld. Wat een feestje was dat. De fanfare bedankt ons voor het meezingen en de stemming en wij bedanken het orkest voor de heerlijke muziek en sfeer die ze brachten. We maken plaats voor Gerda K. die een dagverslag heeft geschreven over dinsdag. Een hilarisch stuk, zoals we van Gerda gewend zijn

wat zeker weer een prominente plek zal krijgen in het kampverslag wat weer op de reünie (wat een eind weg nog) zal worden gepresenteerd. De regen is inmiddels gestopt en het is heerlijk fris buiten. Reden genoeg om het wachterslied buiten te zingen. Het is nog vroeg op de avond en de spelletjes en puzzelboeken worden tevoorschijn gehaald. Aangezien de vorige legpuzzel klaar was, is er een

nieuwe aangeschaft waar ook direct aan begonnen wordt. Wat een dag was dit weer. Alle hitte is getrotseerd en de leiding kan opgelucht ademhalen. De programmering is niet geheel volgens planning verlopen en de flexibiliteit is flink op de proef gesteld. Maar dat is met deze leiding blijkbaar geen enkel probleem. Deze dagverslagschrijver is een gezegend man met zo'n team! En nu mogen we allemaal weer naar bed, opladen voor weer een dag vol activiteiten. Zin an!